

for Venstre ogsaa har fremdraget i sin Replik, at Lovforslaget i Virkeligheden slet ingen Ramme giver, hvis man skal forstaa hele Stillingen saaledes, som man faar Indtryk af, at det er Meningen efter den højtærede Finansministers sidste Tale.

For imidlertid dog at faa et Begreb om, hvorledes dette eller hint skal forstaaes, vil jeg gerne stille den højtærede Finansminister nogle konkrete Spørgsmaal; jeg antager, at de ikke er mere udviklede, end at de let maa kunne besvares.

Jeg sætter, at en Mand har en Ejendom, der til Ejendomsskyld vurderes til 100 000 Kr., og at han faar 200 000 Kr. for den. Han har ved sidste Skatteaars Afslutning angivet sin Formue til Nul — som bekendt er der tvungen Formueangivelse, saa det er et positivt Tal, man har at gaa ud fra. 100 000 Kr. antages altsaa den Formueforøgelse, som er konstateret, at være. Jeg vil nu gerne vide: Skal de 100 000 Kr. beskattes ganske paa samme Maade, som om han havde tjent dem i normal Omsætning? — Det andet Spørgsmaal vedrører Værdipapirer. Naar et Værdipapir før Krigen stod i en Kurs af 100 og i Løbet af 1918 er realiseret til en Kurs af 2 500, vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om de 2 400 Kr. da skal betragtes som Fortjeneste. Og jeg vil spørge, om det i saa Henseende vil faa nogen Betydning, om den paagældende har angivet Kursen pr. 1. Januar 1918 til 1 500, eller om han pr. samme Dato, fordi det maaske var et unoteret Papir, har angivet Kursen til det, Papiret stod ham i, nemlig 100. Jeg vil gerne have Svar paa disse Spørgsmaal. Jeg tror, at de i alt Fald i nogen Grad kunde være vejledende til Bedømmelse af, hvorledes hele Bestemmelsen skal forstaaes.

Ogsaa om Malerier vil jeg gøre en enkelt Bemærkning. Det, som vi fra konservativ Side tilstræber, er jo aldeles ikke at faa gennemført dette Forslag om Beskatning af konstateret Formueforøgelse, men Bemærkningen om Malerier falder i den Forbindelse, at hvis man gennemfører noget saadant, burde man ogsaa tage den konstaterede Formueforøgelse ved Salg af Malerier med. Den højtærede Finansminister siger, at det er en umulig Opgave. Dermed synes jeg dog ikke, man kan lade Sagen falde uden overhovedet at have gjort noget Forsøg paa at gennemføre Opgaven. Jeg skulde dog ikke tro, at det vilde være umuligt at finde et Udvalg, som med nogenlunde Sikkerhed kunde bedømme, f. Eks. hvor stor Male-

riers Værdi kunstnerisk set var paa et vist Tidspunkt — det skulde vel navnlig være Tidspunktet lige før Krigens Begyndelse. Selvfølgelig vil der være mange Undtagelsestilfælde, hvor man ikke kan komme til et aldeles afgørende Resultat, men hvorfor skal disse Undtagelsestilfælde i dette Tilfælde forhindre, at man overhovedet gaar til en Beskatning, medens man, naar man staar overfor det andet Tilfælde, og man kan paavise og paaviser Masser af Tilfælde, hvor Skatten vil virke uheldigt og urimeligt, siger: Javel, det er Undtagelsestilfælde, og de maa ikke forhindre denne Skat?

Med Hensyn til Legater, som jo for saa vidt er et Spørgsmaal af ikke særlig stor finansiel Betydning, forstod jeg den højtærede Finansminister saaledes, at han som Finansminister overhovedet naturligvis ikke kan tænke sig under de nuværende Forhold at foreslaa en Sats nedsat; men det behøver vel altsaa ikke at betyde det samme som, at han ikke kan tænke sig at modtage et Forslag i saa Henseende.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) var inde paa et Par Spørgsmaal af mere historisk Art. Jeg skal fatte mig ganske kort med Hensyn til, hvad jeg har at sige dertil. Det første Spørgsmaal angik Merindkomstskattens Stilling til de Lovforslag, der forelagdes i Fjor Efteraar. Det ærede Medlem vil maaske erindre, at han straks under første Behandling spurgte mig, om det var min Hensigt at forelægge Merindkomstskatteforslaget, og jeg da svarede ja — jeg tror endda, det findes i Tidenden som en øjeblikkelig Besvarelse af det ærede Medlems Spørgsmaal. Men jeg maa dertil føje, at Grunden, hvorfor jeg ikke forelagde Forslaget, var jo ganske klar. Det var nemlig den, at jeg gerne om muligt vilde danne mig en Mening om, hvad en saadan Skat kunde indbringe. Derfor sagde jeg: Ja, den skal komme, men den kommer ikke, før jeg nogenlunde ved, hvad denne Skat nu har indbragt, og deraf kan slutte mig til, hvad den vil indbringe. Lovforslaget kom heller ikke før i Januar, og Loven blev først stadfæstet den 30. Marts, medens de andre Love blev stadfæstet den 13. Oktober.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) berørte sin Stilling til Ejendomsskyldens Forhøjelse i Fjor. Jeg tror, det ærede Medlem glemte en Kendsgerning. Det var den, at Formanden for det ærede Medlems Parti